

ende Aars Finanslov er bevilget til Søværnets Skole, er der udbetalt 124,659 Kr. 96 Ø. Efter det, som her foreligger, ville Omkostningerne blive 125,223 Kr. 73 Ø., saaledes at det finansielle Resultat af den Omordning, hvorom der her stilles Forslag, vil blive en Merudgift paa 565 Kr. Men jeg synes ikke, at denne Merudgift er saa stor, at man behøver at være særlig ængstelig derfor. Jeg tror, man kan tage den med nogenlunde Ro. Det ærede Medlem henviste til Forsvarskommissionen og det Arbejde, den kunde komme til at udføre med Hensyn til Ordningen af Søværnet i det hele taget. Jeg vil dog bede det ærede Medlem erindre, at dette Forslag godt kan opfattes som noget aldeles midlertidigt. Det er i hvert Tilfælde noget, hvorved de Beslutninger, Forsvarskommissionen kan komme til, ikke foregribes i allerringeste Grad. Det er, som der staaar anført i Motiverne til Lovforslaget, jo en Nødvendighed, at det Befalingspersonale, som Søværnet har til sin Raadighed, bliver saa tidsmæssigt og forsvarligt uddannet som muligt, og uden Hensyn til hvor stort eller lille Personalet skal være. Det bedste er selvfølgelig ikke for godt, naar de Ofre, hvormed det kan opnaas, staa i nogenlunde Forhold til de Ofre, der i det hele taget kunne bringes. Men jeg kan ikke indse, at man af Hensyn til den Omstændighed, at der er nedsat en Kommission til at tage Landets samlede Forsvar under Overvejelse, skal undlade at forandre det ved Søværnets Skole, som kan forandres, for at vi kunne faa en tidsmæssig Uddannelse af Personalet, og for at det kan bevares for Søværnet, i alt Fald saa længe indtil vi se Resultatet af Kommissionens Arbejde. Hvis den skulde komme til det Resultat, hvad jeg ingenlunde tror, at der slet intet Søværn skulde være, var det en anden Ting, saa vilde det være et Stykke hen ad Vejen, naar vi lade Forholdene være saadanne, at Personalet lidt efter lidt gik sin Vej fra Søværnet over i civile Stillinger, men da ingen tror paa et saadant Resultat, vil det vist være urimeligt at indføre en saadan Overgang for Øjeblikket. Jeg tror, at Forsvarskommissionen kommer til at tage ogsaa dette Spørgsmaal under Overvejelse, og det er ikke umuligt, at den kommer til et Resultat, der gør langt mere gennemgribende Ændringer nødvendige end de, hvorom der her er Tale. Det, som her foretages, er ikke noget endeligt, men det er noget, der foretages af Hensigtsmæssighedshensyn for at bevare Personalet og ikke af større Hensyn. Jeg

tror derfor, at det ærede Medlem godt kunde gaa med til at stemme for Lovforslaget, som det foreligger, og saa trøstigt afvente Resultatet af Forsvarskommissionens Arbejde. Den vil ikke af Hensyn til dette lade sig binde i Henseende til, hvad den vil foreslaa med Hensyn til Søværnets Ordning.

Martin Olsen: Jeg vil gøre et Par Bemærkninger i Anledning af, hvad den højtærede Minister og den ærede Ordfører have fremsat. Den ærede Minister sagde, at der behøvede ingen Kløft at være, enhver, der kender Forholdet ved at en saadan ikke findes. Ja, jeg har hørt anderledes; jeg har hørt, at der var en stor Kløft, navnlig imellem Søværnets Underofficerer og dets Officerer, og at der maatte være stor Anledning til at søge den fyldt. Jeg lagde Mærke til den ærede Ministers Oplysninger om Underofficersskolen. Der var imellem dem en, som var ganske karakteristisk, nemlig den, at der blandt dem, der vare paa Skolen, var 42 faderløse. Jeg synes, at det var meget betegnende, at det netop var de faderløse, der søge derhen, det er betegnende for, at det ikke er de bedste Vilkaar, der bydes der, og at det netop er et saadant Sted, hvor ikke de søge hen, der kunne faa deres Børn anbragte paa bedre Maade. Den ærede Minister svarede derimod ikke paa det Spørgsmaal, jeg stillede, om, hvorledes det gik med den Kommission, der i sin Tid var nedsat angaaende Arbejdsforholdene paa Holmen; jeg og mange med mig vilde have været overmaade glade for at have hørt en Udtalelse derom. Den ærede Ordfører samt den ærede Minister tror jo, at den her foreslaaede Ordning vil bringe de Goder, som de ønske, men dermed er jo intet bevist, thi Troen er en Overbevisning om de Ting, der ikke ses, og jeg har ikke denne Tro, jeg er i saa Henseende meget tvivlende. Naar jeg samtidig ser, at den Ordning, man foreslaar, vil forringe den nuværende Maskinskole, saa tror jeg, at det er et Følgebred, der her foretages, saa maatte man hellere lade være at gøre noget. Jeg har ikke med mine Bemærkninger om den eventuelt ensartede Begyndelsesundervisning for Officerer og Underofficerer ment, at den skulde ske med et Slag eller ved en Lov som denne, jeg har kun ment, at man burde stræbe hen derimod, men saa vil det Skridt, der foretages her, snarest hindre en saadan Ordning. Den ærede Ordfører lovede os, at de finansielle Ofre, der skulde flyde af denne For-